

[H. C. Hansen.]

paa Brændsels- og Lysomraadet, ogsaa beskæftiger os med dette Spørgsmaal. Under de vanskelige Drøftelser har man bl. a. været stillet over for det Problem, om man skulde indføre Sommertid for Byen og undlade det for Landet. Man er kommet til den Opfattelse, at Gennemførelsen af et saadant Forslag vel formelt var mulig, men i Praksis vilde rumme store Vanskeligheder, og man har derfor ladet dette falde. Det foreliggende Forslag er et Kompromis mellem Anskuelserne, og jeg maa tilføje: et Kompromis, som ikke kan paaregne at blive mødt og heller ikke er blevet mødt med større Begejstring. Mange vilde utvivlsomt have foretrukket, om man havde stillet sig paa det Standpunkt at sige: enten en Times Sommertid eller slet ingen Sommertid. Jeg er for mit Vedkommende ude af Stand til fuldt at overse, hvad det foreliggende Forslag praktisk og haandgribeligt vil kunne betyde, men det forekommer mig rimeligt, at man nu gennemfører Lovforslaget og saa lader de kommende Maaneder give Klarhed over dets Værdi. Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Julin: Det foreliggende Lovforslag er jo let overskueligt, idet det kun indeholder to smaa Paragraffer, men man kan ikke komme uden om, at den Forandring i Tidsregningen, som Forslagets Bestemmelser tilsigter, i ikke ringe Grad har sat Sindene i Bevægelse. De Erfaringer, der blev gjort, da vi i 1916 havde indført den saakaldte Sommertid, kan vel nok siges ikke at have været af en saadan Karakter, at de fristede til en alt for hurtig Gennemførelse af Sommertid. I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag siges der da ogsaa, at naar man ikke senere her i Landet har gennemført en lignende Ordning som i 1916, har Hensynet til de Vanskeligheder, der ved Sommertidens Indførelse beredes Landbruget, været afgørende, og det er ogsaa disse Vanskeligheder for vort Hovederhverv, der er Aarsag til, at vi i mit Parti nærer Betænkelighed ved det foreliggende Forslag.

At Lovforslaget først fremsættes i den ellefte Time, kan imidlertid sikkert tages som et Udtryk for, at Regeringen har taget sig Tid til at overveje Problemet for at finde en Løsning, der ikke beredte Landbruget større Vanskeligheder end højst nødvendigt. Den halve Time i Stedet for den hele Time er jo uden al Tvivl et Udtryk for det samme. Jeg tror dog ikke,

at Regeringen skal vente sig en særlig varm Tak fra nogen Side for denne Reform. Det ser ud til, at de Kredse i Byerne, der har været ivrige for at faa indført Sommertid, er meget misfornøjede med Bestemmelsen om den halve Time, og man kan selvsagt ikke vente nogen særlig Begejstring fra deres Side, der, ikke mindst under Hensyn til Landbrugets Vanskeligheder, har været imod enhver Ændring af Tidsregningen. Nu er Forslaget imidlertid lagt paa Rigsdagens Bord, og der skal tages Stilling til det. Jeg skal da sige, at naar Regeringen efter at have overvejet for og imod har ment, at Omlægningen af Tidsregningen paa visse Omraader vil bringe saadanne Fordele, at det er ønskeligt at gennemføre den, saa kan jeg under Hensyn hertil og under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Forslaget.

Prieme: I Modsætning til de to tidligere Ordførere maa jeg mene, at Lovforslaget ikke er saa let overskueligt, som man fra anden Side har ment. Jeg skal nu ikke i særlig Grad kritisere det, idet Lovforslaget — bortset fra, at den ene Time, der tidligere har været Tale om, er blevet til en halv Time — i det store og hele maa siges at være identisk med det Lovforslag, som jeg forelagde den 6. April 1937 sammen med en Række af mine konservative Partifæller her i Folketinget. Men det, jeg gerne vilde have klaret, er Aarsagen til, at Lovforslaget er affattet paa samme Maade som dengang, jeg havde den Ære at forelægge et Lovforslag om Sommertid her i Tinget, nemlig saaledes at der kunde forhandles om den praktiske Gennemførelse, og dette aabnede i Virkeligheden vide Muligheder. I det Lovforslag, der her behandles, fastsættes kun, at den saakaldte nye Tidsregning, Sommertiden, ender den 30. September en halv Time efter Midnat, men der er intet til Hinder for, at man ved kgl. Anordning f. Eks. kan bestemme, at man begynder med en Time og i Højsommeren indfører to Timer for saa igen at aftrappe det. Jeg gaar nu ud fra, at man ikke vil noget saadant, men Lovforslaget er altsaa ikke saa let overskueligt, som det siges.

Det er rigtigt, at dette Lovforslag er fremgaaet af et Kompromis. Om det er noget godt Kompromis, ved jeg ikke, jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke er det, og jeg er ikke uvillig til at give Ordføreren for Socialdemokratiet Ret i, at det maaske havde været bedre, hvis man enten havde